

Отже, на шляху успішної діяльності підприємства важливим етапом є проведення аудиторської перевірки стану, наявності та аналізу дебіторської заборгованості та підготовка достовірного висновку про стан його господарства.

Література

1. Петрик О. А. Організація та методика аудиту підприємницької діяльності: навч. посіб. / О. А. Петрик, В. Я. Савченко, Д. Є. Свідерський. — К.: КНЕУ, 2008. — 472 с.
2. Утенкова К. О. Аудит: навч. посіб. / К. О. Утенкова. — К.: Алєпта.

Find similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

Заніздра С. А.

(ф-т економіки та управління, магістрант)

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ МІСТА

Ефективне управління розвитком території неможливе без застосування сучасних підходів, провідне місце серед яких протягом двох останніх десятиліть належить стратегічному управлінню [1, С. 102—113].

Мета стратегічного управління — це розбудова такої динамічної системи, яка давала б змогу забезпечувати своєчасне визначення місії, цілей та стратегій, розробку і виконання системи планів (як інструментів реалізації стратегічних орієнтирів), удосконалення організаційної структури системи та її окремих підсистем, що є основою для підвищення їх конкурентоспроможності та існування в довгостроковій перспективі.

Стратегічне управління — це адаптивний процес, за допомогою якого здійснюється регулярне розроблення та корекція системи формалізованих планів, перегляд змісту заходів щодо їх виконання на основі безперервного контролю та оцінювання змін, що відбуваються зовні та всередині керованого об'єкта. Таким чином, стратегічне управління поєднує стратегічне планування, реалізацію стратегії та стратегічний контроль [2].

Сучасне місто нині є одним з об'єктів стратегічного управління. Це обумовлено низкою причин. Передусім тим, що на сього-

днішній день в економічній науці заявилося нове, сучасне уявлення про економіку міста, яке стверджує, що вона включає в себе всі об'єкти та суб'єкти господарювання, що є на території міста. Окрім того, сучасне місто є репрезентативним представником національної економіки, а також має можливість виступати самостійним гравцем на міжнародній арені. Міста змушені брати активну участь у конкурентній боротьбі, передовсім на ринку інвестиційних та трудових ресурсів. Зазначене призвело до того, що міська влада змушена використовувати сучасний інструментарій управління національною економікою та підприємством, адаптуючи його до потреб розвитку муніципальних утворень [4, С. 124].

Зважаючи на те, що процес стратегічного управління складається з трьох взаємодоповнюючих підсистем (аналізу, планування та реалізації засад перспективного розвитку), то стратегією розвитку міста можна назвати змодельовану послідовність дій, які необхідні для досягнення визначеної місії. Уявлення громадян про бажане майбутнє свого міста мають бути враховані єдиною стратегією руху, основою якої є підготовка аналітичного огляду перспективних напрямів розвитку міста на основі комплексної характеристики його сучасного стану та ретроспективного розвитку, а також вироблення еталонного зразка міста з орієнтацією на майбутнє.

Основною складовою, базисом стратегічного управління є стратегічне планування. На відміну від колишніх зразків планування, що були насамперед директивним плануванням, стратегічний план є формою вираження внутрішньої мотивації міського співтовариства для побудови власного міста майбутнього. Структура стратегічного плану покликана утримати міське співтовариство від популістських настроїв і налаштувати на реалістичність та об'єктивну оцінку наявних ресурсів розвитку міста.

Українські міста нещодавно почали активно впроваджувати інструментарій стратегічного управління, що проявляється передусім у розробці стратегій розвитку міста [5, С. 43—56]. Найбільш показовими можна вважати стратегії міст Львова та Києва. Незважаючи на певну однотипність структурних елементів, вони різняться за своїм принципом. В стратегії міста Києва в пріоритеті знаходяться економічні цілі розвитку [6]. Соціальна складова також має свої відображення, але воно не є провідною основою стратегії. Основний пріоритет стратегії Львова спрямований на пошук консенсусу, досягнення умовної точки рівноваги між економічною та соціальною сферою.

За думкою незалежних експертів, стратегія Львова є більш вдалою, оскільки вона вмістила в собі найкращі європейські риси та досвід минулих років. Це дозволяє ретельніше враховувати інтереси усіх сторін. Розробляючи дану структуру стратегії, місцева влада виходила з припущення, що необхідно максимально залучати всі наявні джерела інформації і експертні думки.

Серед багатьох стратегій, що були досліджені львівськими експертами, можна було визначити три принципових підходи: створення стратегії зусиллями зовнішніх консультантів, створення стратегії керівництвом міста та створення стратегії за результатами опитувань мешканців. Унікальність шансу, який зараз має місто Львів, полягає в тому, що місцева влада використала переваги всіх трьох підходів одночасно. У Києві спирались передусім на перший варіант стратегії, тобто створення її зовнішніми консультантами [3].

Таким чином, місцева влада у формуванні муніципальної стратегії розвитку повинна будувати свої дії виключно на побажаннях громадськості. На сьогоднішній день місцеве самоврядування в українських містах повинно звернути увагу на досвід Львова у напрямку створенні якісної стратегії, яка дійсно виступає інструментом розвитку міста не на аркуші, а в практичному застосуванні.

Література

1. Бабаєв В. М. Управління великим містом: теоретичні і прикладні аспекти: монографія / В. М. Бабаєв. — Х.: ХНАМГ, 2010. — 307 с.
2. Балацький Є. О. Методологічні засади стратегічного планування соціально-економічного розвитку міста / Є. О. Балацький // Вісник СумДУ. Серія «Економіка». — 2011. — №2. — С. 194—200.
3. Комплексна стратегія розвитку Львова 2012—2025 рр. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.city-institute.org/images/stories/files/strategy_last.pdf.
4. Круш П. В. Муніципальне управління: навч. посібник / П. В. Круш, О. О. Кожемяненко. — К.: ЦУЛ, 2006. — 220 с.
5. Салій І. М. Українські міста: питання власності і муніципального управління: навч. посібник / І. М. Салій. — К.: [б.в.], 2001. — 415 с.
6. Стратегія розвитку міста Києва до 2025 року [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://kievcity.gov.ua/content/13_strateghiya-rozvytku-2025.html.